

Prométheus

Titáni byli potomky boha nebe Urana a bohyně země Gaie. Nejslavnější z nich byl Prométheus. Bloudil po Zemi, pozoroval zvířata, rostliny a ptactvo. Tehdy ještě nebyli na světě lidé a Promé-

theovi bylo smutno. Jednou oslovil vládce bohů Dia: „Na Zemi chybí rozumní tvorové, kteří by ji prací dokázali zlepšit a zkrášlit. Chtěl bych stvořit takové bytosti, které by se podobaly bohům.“ Zeus se zamyslel: „Souhlasím,“ řekl, „ale nesmějí být nesmrtelní jako my, bohové, musí si nás vážit a přinášet nám oběti.“

Prométheus z hlíny a vody vytvořil lidi. Bohové jim sice dali rozum, ale lidé nic neuměli. Prométheus je učil pracovat na poli, lovit zvěř a vykonávat řemesla.

Jednou povolal k sobě Prométhea Zeus a řekl mu: „Proč neučíš lidi přinášet bohům oběti? Slíbil jsi, že nás lidé budou uctívat jako své vládce.“ Prométheus zabil býka. Na jednu hromadu dal maso a zakryl ho kůží. Navrch rozložil vnitřnosti, aby hromada vypadala ošklivě. Na druhou

hromadu položil kosti a zakryl je tukem. Pak zavolał Dia. „Vyber si sám, co mají lidé bohům obětovat,“ řekl mu. Zeus poznal, že ho Prométheus chce oklamat. Rozzlobil se a ihned pomyslel na pomstu. Schválně si vybral hromadu kostí a tuku, která na pohled vypadala lépe, a řekl si: „Lidem zůstalo maso, ale nebudou si ho vařit ani opékat.“ Rozpoutal na zemi bouři a liják uhasil lidem všechny ohně.

Prométheus hned přispěchal svým lidem

na pomoc. Tajně se vydal na Olymp, vplížil se nepozorovaně k božskému krbu a do duté hole nabral několik žhavých uhlíků. Tak vrátil lidem oheň.

Když vítr zavál kouř ohňů a vůni pečeného masa až na Olymp, Zeus se rozhněval a vymyslel pro Prométhea strašlivý trest. Bůh Hefaistos ho na Diův příkaz přikoval železnými pouty na strmou skálu v nepřístupném a pustém pohoří Kavkazu. Prométheus trpěl slunečním žářem i krutými mrazy, vichry a lijáky. Aby se trápil ještě víc, každé ráno přilétal obrovský orel a kloval Prométheovi játra. Přes noc játra dorostla a ráno měl orel novou potravu. Zeus se domníval, že Prométheus bude prosit o milost, ale nedočkal se. Hrdý Titán čekal pomoc od lidí, které vždy chránil a učil, ale čekal marně.

Mnoho bouří se přehnalo nad vrcholky hor, než se Prométheus dočkal vysvobození. Jednou přivedla náhoda na Kavkaz největšího řeckého hrdinu Herakla. Spatřil přikovaného Prométhea právě v okamžiku, kdy k němu přilétal orel. Herakles napjal luk a přesně mířený šíp zabil hrozného dravce. Pak Herakles rozbil Prométheova pouta.

Zeus rozhodl, že Prométheus může zůstat na svobodě. Aby se splnila jeho vůle, že má být přikován navěky, musel Prométheus nosit železný prsten s kamenem z kavkazské skály.

